

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി ഇരുപത്തിയഞ്ച്

പ്രവചനാത്മക പ്രാധാന്യം തുറന്നുകാട്ടൽ: ദാനിയേൽ 11:40-നെ
വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ആധുനിക ക്രിസ്തീയതയ്ക്കുള്ള
അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക

Jeff Pippenger
2024-03-09

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ നാൽപ്പതാം വചനം അന്ത്യം സമയത്തിൽ
ആരംഭിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആ വചനം രണ്ട് അന്ത്യസമയങ്ങളെ
തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതിനാൽ പ്രവചനത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ആദ്യ
അന്ത്യസമയത്തെ രണ്ടാം അന്ത്യസമയത്തോടു നിരപ്പാക്കുവാൻ
സാധിക്കുന്നു. ഈ പ്രയോഗം നടത്തുമ്പോൾ, 1798-ൽ ആരംഭിച്ച മില്ലറൈറ്റ്
ചരിത്രരേഖ 1989-ലെ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ ചരിത്രത്തോടു
സമാന്തരമായി നീങ്ങുന്നു. ഈ രണ്ട് രേഖകളും സത്യമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ്
കൊമ്പിന്റെ രേഖയെയും വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം
അധ്യായത്തിലുള്ള ഭൂമിമുഗത്തിന്റെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പിന്റെ
രേഖയെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇരു രേഖകളും 1798-ലെ അന്ത്യം
സമയത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു; 1989-ലെ അന്ത്യം സമയം ആ വചനത്തിൽ
മുദ്ര അഴിച്ചുവിടപ്പെടുന്ന സത്യത്തിന്റെ വഴിക്കുറികൾക്കു വെറും
പുരകമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും രണ്ടാം സാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് എത്തിച്ചേർന്നു,
എങ്കിലും 1856 മുതൽ 1863 വരെ നീണ്ട ഏഴ് വർഷത്തെ കലാപം മൂലം അത്
താമസിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവ് 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് വീണ്ടും
ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. 1863-നെ പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ കാദേശിലെ
ആദ്യ പാളയമിറക്കവും പത്ത് ചാരന്മാരുടെ കലാപവും മുഖാന്തരം
പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു; 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-നെ പുരാതന
യിസ്രായേലിന്റെ കാദേശിലെ അവസാന പാളയമിറക്കവും മോശെയുടെ
കലാപവും മുഖാന്തരം പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1863-ലെ കലാപം
കാദേശിലെ ആദ്യ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതു മരുഭൂമിയിലെ
മരണവിധിയെ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ലെ കലാപം
കാദേശിലെ അവസാന കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതു
ലാവൊദിക്യൻ അഡ്വൻസിസത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിന്റെ മരണത്തെ
ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു.

1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നത്, 1840 മുതൽ 1844 വരെ നീണ്ട
പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചതും, അതിനെ സഹോദരി വൈറ്റ്
ദൈവശക്തിയുടെ മഹത്വമുള്ള ഒരു പ്രകടനമെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതും,
2001 സെപ്റ്റംബർ 11-നെ മുൻചിഹ്നീകരിക്കുകയും ദൈവശക്തിയുടെ
മഹത്വമുള്ള ഒരു പ്രകടനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

“മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ചേരുന്ന ദൂതൻ തന്റെ മഹിമകൊണ്ട് സർവ്വഭൂമിയെയും പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ലോകവ്യാപകമായ വ്യാപ്തിയുള്ളതും അപൂർവ്വശക്തിയുള്ളതുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ് ഇവിടെ മുൻകൂട്ടിപ്പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 1840-44 ലെ അഡ്വൈൻ പ്രസ്ഥാനം ദൈവശക്തിയുടെ മഹിമാപൂർണ്ണമായ ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നു; ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ലോകത്തിലെ എല്ലാ മിഷനറി കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി, ചില രാജ്യങ്ങളിൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നവീകരണകാലം മുതൽ ഏതെങ്കിലും ദേശത്ത് സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ മതപരമായ ഉണർവ് ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം മൂന്നാം ദൂതന്റെ അവസാന മുന്നറിയിപ്പിനു കീഴിലുള്ള ശക്തിയേറിയ പ്രസ്ഥാനത്താൽ അതിക്രമിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.” The Great Controversy, 611.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ആദ്യ വരവ് (ആദ്യ കാദേശ്) പ്രവൃത്തി സമാപിപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നുവെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ ഒരു പുതിയ നേതാവിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1863-ഓടെ അവർ യെരീഹോയുടെ മതിലുകൾ ഇടിച്ചുതകർക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ പങ്കുചേരുന്നതിനു പകരം “യെരീഹോ പുനർനിർമ്മിച്ചു”. അതിനാൽ, അവർ മരുഭൂമിയിലെ മരണത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടു.

അന്ന് യോശുവ അവരെ സത്യം ചെയ്യിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു: യെരീഹോ എന്ന ഈ നഗരത്തെ എഴുന്നേറ്റ് വീണ്ടും പണിയുന്ന മനുഷ്യൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കട്ടെ; തന്റെ ആദ്യജാതന്റെ വിലകൊണ്ടു അവൻ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇടും; തന്റെ ഇളയ മകന്റെ വിലകൊണ്ടു അതിന്റെ വാതിലുകൾ സ്ഥാപിക്കും. യോശുവ 6:26.

ആദ്യ കാദേശിൽ യോശുവയുടെയും കാലേബിന്റെയും സന്ദേശം തള്ളിക്കളഞ്ഞ പ്രാചീന ഇസ്രായേലിനോടുള്ളതു പോലെതന്നെ, ആദ്യ കാദേശിൽ (1863) ആധുനിക ഇസ്രായേലിന്റെ കലാപവും അവരുടെ മേൽ യോശുവയുടെ ശാപം വരുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. മൂന്നാം ദൂതൻ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് (അവസാന കാദേശ്) മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, ദൈവം യെരീഹോവിനെയും അതിന്റെ മതിലുകളെയും ഇടിച്ചുതകർക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള അന്തിമ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു.

1844 ഒക്ടോബർ 22 മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ദൂതൻ; അങ്ങനെ തന്നെ, അത് അന്ത്യ ദിനങ്ങളിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചയുടെയും വരവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ദൂതൻ. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ആരംഭിച്ച മൂന്നാം ദൂതന്റെ പരീക്ഷണക്കുറേലത്തിന്റെ അവസാനം 1863 അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ദൂതൻ. ആകയാൽ 1863 ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; എന്തെന്നാൽ യേശു എപ്പോഴും അവസാനത്തെ തുടക്കത്തോടു കൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന 1863-ൽ ജാതി രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു; അതുപോലെതന്നെ,

ഞായറാഴ്ചാനിയമസമയത്ത് റണ്ടുവർഗങ്ങൾ ശുപ്രകടമാകും.

മിസ്സറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ പരീക്ഷണക്കാലം 1844-ൽ ആരംഭിച്ച് 1863-ൽ അവസാനിച്ചു; ആ ആരംഭവും അവസാനവും ഇരുവരും അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെയായിരുന്നു അടയാളപ്പെടുത്തിയത്. ആരംഭം (1844)ക്കും അവസാനവും (1863) ഇടയിലുള്ള ചരിത്രത്തിൽ മിസ്സറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കലാപം (1856) നിലകൊള്ളുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ കാലഘട്ടം "സത്യം" എന്ന മുദ്ര വഹിക്കുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് രണ്ടാം പ്രാവശ്യം കാര്യശീലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവ്, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അത് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ, 1863 മുൻചിഹ്നമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, സമാപിക്കുന്നു.

ആ സൺഡേ നിയമത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷാകാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ, ആ ചരിത്രത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബാബിലോൻ വേശ്യയ്ക്കു മേൽ നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന കാര്യനിർവാഹക ന്യായവിധിയോടു ഒത്തിണങ്ങി, യെരീഹോയും അതിന്റെ മതിലുകളും ഇടിച്ചുവീഴ്ത്തപ്പെടും. നാൽപ്പതാം വാക്യം 1798-ൽ ആരംഭിച്ച്, നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലെ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന സൺഡേ നിയമത്തിൽ സമാപിക്കുന്നു. 1798-ലെ അന്ത്യകാലം, ആദ്യ ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ മിസ്സറൈറ്റുകളിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെയും ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരെയും വരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, ദൈവസഭയുടെ ആന്തരിക രേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എല്ലാം ഒരു വാക്യത്തിൽ.

1798-ൽ തെക്കിന്റെ രാജാവിന്റെ ആധിപത്യാരോഹണത്തോടെ ആരംഭിച്ച വടക്കിന്റെ രാജാവും തെക്കിന്റെ രാജാവും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം, 1989-ൽ, തെക്കിന്റെ രാജാവ് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയും രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഖ്യത്താൽ പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ, സമാപനത്തിലെത്തി. 1798-ൽ ആരംഭിച്ച വടക്കിന്റെ രാജാവും തെക്കിന്റെ രാജാവും തമ്മിലുള്ള ഈ യുദ്ധം, റോമിനെതിരായ ഒരു യുദ്ധമായി മിസ്സറൈറ്റുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു; അവർ അതിനെ പൗരാണികതയും പാപ്പത്വവും എന്നിങ്ങനെ ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ട് ശക്തികളായി മാത്രമാണ് കണ്ടത്. 1989-ൽ ആ യുദ്ധം അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ശൂന്യമാക്കുന്ന ആ മൂന്നു ശക്തികളും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു; ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അർമഗെദ്ദോനിലേക്കു ലോകത്തെ നയിക്കുന്ന ആ മൂന്നു ശക്തികളുടെ പ്രവചനദൃഷ്ടാന്തത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയും അത് അടയാളപ്പെടുത്തി.

നാലുതാം വാക്യം മുതൽ നാലുതാം നിയമം വാക്യം വരെ, സമുദ്രങ്ങൾക്കിടയിലും മഹത്വമുള്ള വിശുദ്ധ പർവ്വതത്തുനിന്നുമിടയിൽ പാപ്പയെ അവന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന മൂന്നു ശക്തികളുടെ

പ്രവാചകപരമായ ചലനങ്ങളെയാണ് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നതെന്ന് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, നാലുതരത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവാചകചരിത്രം, നാലുതരത്തിലുള്ള വാക്യം മുതൽ നാലുതരത്തിലുള്ള വാക്യം വരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട്, 1989-ലെ അന്ത്യകാലം മുതൽ, 1798-ലെ രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യത്തോടുകൂടെ, തെക്കിന്റെ രാജാവിനും വടക്കിന്റെ രാജാവിനും ഇടയിലെ യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യം മുതൽ നാൽപ്പത്തിനാലാം വാക്യം വരെ മാതൃകയായ മുറിവ് സൂക്ഷ്മപ്പെട്ട ഒരു പാപ്പാസഭയുടെ ത്രിവിധ ഐക്യത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിലാണ് അവർ തന്റെ അന്ത്യം പ്രാപിക്കുന്നത്. ഈ ദൃഷ്ടികോണിൽ നിന്ന് സമീപിക്കുമ്പോൾ, ഈ വാക്യങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു ചരിത്രത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഏഴ് മുദ്രകളുടെയും ഏഴ് സഭകളുടെയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്താലും അതുതന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

1798 മുതൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകചരിത്രരേഖ പ്രധാനമായും അന്വേഷണവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതേ ബിന്ദുവിൽ നിന്ന് 1989-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന രേഖ പ്രധാനമായും ശിക്ഷാനടപടി വിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 1798 പ്രധാനമായും ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതൻ വഴി ഒരുക്കുന്ന ദൂതന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ ഉന്നയിക്കുന്നു; 1989 പ്രധാനമായും ഏലിയാ ദൂതന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ ഉന്നയിക്കുന്നു.

1798 മുതൽ, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചിതമായപ്പോൾ ആരംഭിച്ച്, ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ ദൈവികതയും മാനുഷികതയും ശാശ്വതമായി ഏകീകൃതമാക്കുന്ന ഒരു നിയമബന്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രവാചകചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവർധന നമുക്കുണ്ട്. ആ അന്ത്യദിന നിയമം തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ആവർത്തിച്ച് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

“ഇതാ, ദിവസങ്ങൾ വരുന്നവണ്ണം,” എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്, “ഞാൻ ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തേയും യെഹൂദാഗൃഹത്തേയും ഒരു പുതിയ നിയമം സ്ഥാപിക്കും; അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ അവരുടെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ദിവസത്തിൽ അവരോടു ചെയ്ത നിയമം പോലെയാകട്ടെ; ഞാൻ അവർക്കു ദർശനം വായിരുന്തിട്ടും അവർ എന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചു,” എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്. “എന്നാൽ ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞാൻ ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തേയും യെഹൂദാഗൃഹത്തേയും ഇതാകുന്നവണ്ണം,” എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്: “ഞാൻ എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ അന്തർഭാഗങ്ങളിൽ വെച്ചു, അത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും; ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും; അവർ എന്റെ ജനമായിരിക്കും. പിന്നെ അവർ ഔരോരുത്തന്റെ തന്റെ

കൂട്ട പുകാരനെയും ഔരോരുത്തൻ തന്റെ സഹോദരനെയും 'യഹോവയെ അറിയുക' എന്ന പദത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാനായില്ല; അവരിൽ ചെറുപ്പനായവൻമുതൽ വലിയവൻവരെ എല്ലാവരും എന്നെ അറിയും," എന്ന പദം യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന പദം; "എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യം ക്ഷമിക്കും; അവരുടെ പാപം ഇനി ഒരിക്കലും ഓർക്കുകയില്ല." യിരെമ്യ 31:31-34.

പ്രവാചകന്മാർ എല്ലാവരും അവസാന ദിവസങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; പ്രവചനത്തിൽ "അവസാന ദിവസങ്ങൾ" എന്ന പ്രയോഗം ന്യായവിധിയുടെ കാലഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 1798-ൽ, അന്ത്യകാലത്ത്, 1844-ൽ ന്യായവിധി ആരംഭിക്കുന്നതിനെ അറിയിപ്പാൻ ഒന്നാം ദൂതൻ വന്നു; അതുതന്നെ അവസാന ദിവസങ്ങളുടെ വരവും ആകുന്നു. അവസാന ദിവസങ്ങൾ എന്നത്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ "അകൃത്യം" "ക്ഷമിക്കുകയും" അവരുടെ പാപങ്ങളെ "ഇനി ഓർക്കാതിരിക്കുകയും" ചെയ്യുന്ന കാലമായി വരാനിരിക്കുന്ന യിരെമ്യാവിന്റെ "ദിവസങ്ങൾ" ആകുന്നു. ആ പ്രവൃത്തി "അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ," പ്രതിരൂപാത്മക പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ മഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തുവിനാൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് എത്തിയ മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന പ്രകാശത്തിൽ മില്ലറൈറ്റ് അഡ്വൻറിസം വിശ്വാസത്താൽ തുടർന്നുനടന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ ഇതിനകം തന്നെ യേശുവിനൊപ്പമുള്ള അവരുടെ നിത്യഗൃഹത്തിൽ ആയിരിക്കുമായിരുന്നു. യിരെമ്യാവ് "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം" എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്. "ആ ദിവസങ്ങൾ" എന്നു പറയുന്നത് 1844-ലേക്കു നയിച്ചും അതിൽ അവസാനിച്ചും പോയ പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളെയാണ്. ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്ന "ദിവസങ്ങൾ" അതുതന്നെയാണ്.

എന്നാൽ നീ അന്ത്യത്തോളം നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; എന്തെന്നാൽ നീ വിശ്രമിക്കും; ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്റെ അവകാശഭാഗത്തിൽ നീ നിലകൊള്ളും. ദാനിയേൽ 12:13.

"അന്ത്യ കാലങ്ങളിൽ," അഥവാ യിരെമ്യാവ് പറയുന്നതുപോലെ, "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം," ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തിന്റെ അന്ത്യ ദ്വാരാ തന്റെ ന്യായപ്രമാണം വെക്കുകയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്റെ ന്യായപ്രമാണം എഴുതുകയും ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അന്ത്യ ദ്വാരാ തന്റെ താഴ്ന്ന സ്വഭാവമാകുന്ന പൂർവ്വകാലത്തിൽ പൗലോസ് അതിനെ ജഡം എന്ന പദം വിളിക്കുന്ന പൂർവ്വകാലം ഉയർന്ന സ്വഭാവമാകുന്ന പൂർവ്വകാലം തന്റെ ജനങ്ങൾക്കു മാനസാന്തരത്തിൽ ഒരു പുതിയ മനസ്സുപോലെ വരവിൽ പുതിയ ശരീരവും നൽകുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന പൂർവ്വകാലം ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ഉയർന്ന സ്വഭാവവും താഴ്ന്ന സ്വഭാവവുംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമായ ആദാമിൽ മനുഷ്യൻ വീണ്ടുപോയി. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമം മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തെ അവരുടെ

ദ്രവിഡ സ്വഭാവത്തോടുകൂടെ പാപത്തിന്റെ ശാപത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുക്കുന്നതാകുന്നു.

“ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന തന്റെ ജനങ്ങളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയമം പുതുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ‘ആ ദിവസം ഞാൻ അവർക്കായി നിലത്തിലെ മൃഗങ്ങളോടും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളോടും നിലത്ത് ഇഴയുന്ന ജന്തുക്കളോടും ഒരു നിയമം ചെയ്യും; വില്ലും വാളും യുദ്ധവും ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒട്ടിച്ചുകളയും; അവരെ ഞാൻ സുരക്ഷിതരായി കിടക്കുമാറാക്കും. ഞാൻ നിന്നെ എന്നേക്കും എന്നിങ്ങനെ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യും; അതെ, നീതിയിലും ന്യായത്തിലും സ്നേഹദയയിലും കരുണകളിലും ഞാൻ നിന്നെ എന്നിങ്ങനെ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യും. വിശ്വസ്തതയിലും ഞാൻ നിന്നെ എന്നിങ്ങനെ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യും; അപ്പോൾ നീ യഹോവയെ അറിയും.”

“അന്നാളിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കും; ഞാൻ കേൾക്കും എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ ആകാശങ്ങളെ കേൾക്കും; അവ ഭൂമിയെ കേൾക്കും; ഭൂമി ധാന്യത്തെയും വീഞ്ഞിനെയും എണ്ണയെയും കേൾക്കും; അവ യിസ്രായേലിനെ കേൾക്കും. ഞാൻ അവളെ എന്നിങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ വിതെക്കും; കരുണ ലഭിക്കാതിരുന്നവർക്കു ഞാൻ കരുണ കാണിക്കും; എന്റെ ജനമല്ലാത്തവരോടു ഞാൻ, നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമാകുന്നു എന്നു പറയും; അവർ, നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു എന്നു പറയും.’ ഹോശേയ 2:14-23.”

“ആ ദിവസത്തിൽ, ... യിസ്രായേലിലെ ശേഷിപ്പും യാക്കോബിന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടവരും, ... യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനായ യഹോവയിൽ സത്യമായി ആശ്രയിക്കും.’ യെശയ്യാവു 10:20. ‘സകല ജാതികളിൽനിന്നും ഗോത്രങ്ങളിലും ഭാഷകളിലും ജനങ്ങളിലും’ നിന്നു, ‘ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ; അവന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ ഘട്ടം വന്നിരിക്കുന്നു’ എന്ന സന്ദേശത്തോടു സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രതികരിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകും. അവരെ ഈ ഭൂമിയോടു ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സകല വിഗ്രഹങ്ങളെയും അവർ വിട്ടുതിരിയും; ‘ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുറവുകളും സൃഷ്ടിച്ചവനെ’ അവർ ആരാധിക്കും. എല്ലാ കുരുക്കുകളിൽനിന്നും അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ മോചിപ്പിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ കരുണയുടെ സ്മാരകങ്ങളായി ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലകൊള്ളും. ദൈവികമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനുസരണയുള്ളവരായി, ‘ദൈവകല്പനകളെയും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്നവർ’ എന്നു ദൂതന്മാരാരും മനുഷ്യരാരും അവർ അംഗീകരിക്കപ്പെടും. വെളിപ്പാട് 14:6-7, 12.”

“ഇതാ, ദിവസങ്ങൾ വരുന്നവെന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അന്നു ഉഴവുകാരൻ കൊയ്യുന്നവനെ എത്തീച്ചേരും; മുത്തീരിചവിട്ടുന്നവൻ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നവനെ എത്തീച്ചേരും; പർവ്വതങ്ങൾ മധുരവീഞ്ഞുലമ്പും; സകലകുന്നുകളും ഉരുകിപ്പോകും. എന്റെ ജനമായ

യിൽ സായേലിന്റെ തടവിനെ ഞാൻ മടക്കി വരുത്തും; അവർ ശൂന്യമായ നഗരങ്ങളെ പണിതുയർത്തുന്നതിൽ അവയിൽ വസിക്കും; അവർ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളെ ശിശുക്കൾക്ക് അവയുടെ വീഞ്ഞുകുടിക്കും; അവർ തോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ അവയുടെ ഫലം തിന്നും. ഞാൻ അവരെ അവരുടെ ദേശത്തിൽ നിൽപ്പുറപ്പിക്കും; ഞാൻ അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന അവരുടെ ദേശത്തിൽ നിന്നും അവർ ഇനി ഒരിക്കലും പിഴുതെറിയപ്പെടുകയില്ല എന്നും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും. ആമോസ് 9:13-15." നിവൃത്തിയുടേ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ഫെബ്രുവരി 26, 1914.

യെരേമ്യാവ് "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം" എന്ന് പറയുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ ആലയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു അതിലേക്കു അപ്രതീക്ഷിതമായി വരുന്നതാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രവൃത്തിക്കു മുമ്പായിരുന്ന "ദിവസങ്ങൾ" 1798-ലും 1844-ലും അവസാനിച്ച പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങളായിരുന്നു. ആ പ്രവാചകദിവസങ്ങളുടെ (കാലഘട്ടങ്ങളുടെ) അവസാനം, ക്രിസ്തു മില്ലറൈറ്റ് ആലയം പണിതുയർത്തിയ നാല്പത്താറു വർഷങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തി; 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അവൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി വന്നപ്പോൾ, തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ആലയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അവൻ നിവർത്തിച്ച മലാഖി മൂന്നാം അധ്യായം അവൻ അപ്പോൾതന്നെ നിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"ലോകത്തിലെ വാങ്ങുന്നവരെയും വിൽക്കുന്നവരെയും ആലയത്തിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകരിച്ചതിലൂടെ, പാപത്തിന്റെ അശുദ്ധിയിൽ നിന്നു ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതെന്ന തന്റെ ദൗത്യം യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചു,—ആത്മാവിനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും, സ്വാർത്ഥ വാഞ്ഛകളിൽ നിന്നും, ദുഷ്ശീലങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ദൗത്യം. മലാഖി 3:1-3 ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു." യുഗങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം, 161.

അങ്ങനെ "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം," ക്രിസ്തു താൻ പണിതിരുന്ന ദേവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു; അത്, തന്റെ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയങ്ങളെ പാപത്തിന്റെ അശുദ്ധിയിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന തന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, യിരെമ്യാവു പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, തന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും അന്തർഭാഗങ്ങളിലും എഴുതുന്നതായി.

അവരിൽ കുറ്റം കണ്ടുകൊണ്ടും അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും: "ഇതാ, ദിവസങ്ങൾ വരുന്നതും എന്നുകേൾത്താൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും; അന്നു യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടും യെഹൂദാഗൃഹത്തോടും ഒരു പുതിയ നിയമം സ്ഥാപിക്കും; ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കൈപിടിച്ച അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തിൽനിന്നും പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ അവരോടു ചെയ്ത നിയമപ്രകാരം അല്ല; അവർ എന്റെ നിയമത്തിൽ നിലനിന്നില്ല; അതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവരെ കണക്കാക്കുന്നതിലല്ല എന്നുകേൾത്താൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും. ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞാൻ

യിസ്രായേൽഗൃഹത്തേ ഓടു സ്ഥാപിക്കാനുള്ള നിയമമിതാകുന്ന ു എന്ന കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ു; ഞാൻ എന്റെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ അവരുടെ മനസ്സിൽ വെച്ചു ു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും; ഞാൻ അവർക്കു ു ദൈവമായിരിക്കും; അവർ എന്നിക്കു ു ജനമായിരിക്കും." എബ്രായർ 8:8-10.

"ആ ദിവസങ്ങൾ" എന്ന വാക്കുകൾ, 1798-ലും 1844-ലും അവസാനിച്ച ദാനിയേലിന്റെ "ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം" ആയിരുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ 1798-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പിന്റെ രേഖ, ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേരോടു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന നിയമബന്ധത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നതാണ്. "ലോട്ട്" എന്ന എബ്രായ വാക്ക്, ഒരാളുടെ വിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കല്ലാണ്. 1844-ൽ ന്യായവിധി ആരംഭിക്കുകയും അവന്റെ വിധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന "ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനം" വരെയും, താൻ പോയി വിശ്രമിക്കേണ്ടതിന്നു (മരണത്തിൽ) ദാനിയേലിനോടു പറയപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ നീ അന്ത്യത്തോളം നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; എന്തെന്നാൽ നീ വിശ്രമിക്കും; ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്റെ അവകാശഭാഗത്തിൽ നീ നിലകൊള്ളും. ദാനിയേൽ 12:13.

"അവസാന ദിവസങ്ങളുടെ" "ദിവസങ്ങൾ" എന്നു പറയുന്നതു 1844-ൽ അവസാനിച്ച കാലപ്രവചനങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; കാരണം അതിനുശേഷം പ്രവാചകകാലം ഇനി ഉണ്ടാകുകയില്ല. രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറു വർഷങ്ങൾ, അതായത് മാരെഹ് ദർശനം—അവന്റെ വിശുദ്ധാലയത്തിൽ ക്രിസ്തു അപ്രതീക്ഷിതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു—അന്നേരം അവസാനിച്ചു; കൂടാതെ അവസാനത്തെ ക്രോധത്തിന്റെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളും അവസാനിച്ചു; അതുപോലെ തന്നെ ആദ്യ ക്രോധത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളും 1798-ലെ അന്ത്യകാലത്തിൽ അവസാനിച്ചിരുന്നു. യിരെമ്യാവു പരാമർശിച്ച "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം" എന്നതു പിന്നീട് പൗലൊസ് ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചു. പൗലൊസ് യിരെമ്യാവിന്റെ "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം" എന്ന വാക്യം രണ്ടുവട്ടം പരാമർശിക്കുന്നു; കാരണം "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം" സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടേണ്ടിയിരുന്ന നിയമത്തെ മാത്രം പൗലൊസ് പരാമർശിക്കുന്നില്ല, അതിലും പ്രധാനമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹാപുരോഹിതപ്രവർത്തനത്തെ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഒരു യാഗത്താൽ അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന വരെ എന്നേക്കും പരിപൂർണ്ണരാക്കിയിരിക്കുന്ന ു. ഇതിന്നു പരിശുദ്ധാത്മവുമുണ്ടാകുന്ന സാക്ഷ്യം പറയുന്ന ു; മുമ്പെ അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം, "ആ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞാൻ അവരോടു ചെയ്യുന്ന നിയമം ഇതാകുന്ന ു, എന്ന ു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ു: എന്റെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇടുകയും, അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ അവയെ

എഴുതുകയും ചെയ്യും; അവരുടെ പാപങ്ങളെയും അകൃത്യങ്ങളെയും ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കലും ഓർക്കുകയുമില്ല. "ഇവയുടെ മോചനം ഉള്ളിടത്തു പാപത്തെ നിനായി ഇനി യാഗമില്ല. ആകയാൽ, സഹോദരന്മാരേ, യേശുവിന്റെ രക്തത്തെ വാൽ അതിപരിശുദ്ധ സ്നാനത്തോടെ കഴുകി പ്രവേശിപ്പാൻ നമുക്കു ധൈര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ട്, അവൻ നമുക്കു വായിപ്രതിഷ്ഠിച്ച പുതുമായും ജീവനുള്ള തുമായ മാർഗ്ഗത്തെ അതായത് തിരശ്ശീലയായ തന്റെ മാംസത്തെ വിലയ്ക്കെടുത്ത ദൈവത്തെ നിന്റെ ദൈവത്തെ നിനുമേൽ ഒരു മഹാപുരോഹിതനും നമുക്കു വാക്യാൽ. എബ്രായർ 10:14-21.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ മാരാദർശനത്തിലെ പ്രവചനത്തെയും പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ഖാസോൻ ദർശനത്തിലെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളുള്ള പ്രവചനത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇരുനൂറ് ഇരുപത് വർഷങ്ങൾ, ആ രണ്ടു പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളുടെ ആരംഭത്തെ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പുണരുന്നു; മനുഷ്യജീവനും ദൈവത്വവും ഏകീകൃതമാകുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതീകാത്മക ബന്ധമായിട്ടാണ് അത് നിലകൊള്ളുന്നത്. മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനകാലത്ത് സംഭവിക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണത്തിൽ ക്രിസ്തു നിർവഹിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണത്; അതിന്റെ ഫലമായി, അവൻ ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തോടു ചെയ്യുന്ന നിയമത്തിൽ അത് സമാപിക്കുന്നു.

ആലയത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ചുകളയുന്നതിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ചാസോൻ ദർശനം, ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ ആദാമിന്റെ കലാപം മുതൽ പാപത്താൽ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ദർശനമാണ്; ആലയത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തിയെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ദർശനവും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് രണ്ടാം നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. സൈന്യത്തെയും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചുകളയുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളുള്ള രണ്ട് പ്രവചനങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ആ രണ്ട് പ്രവചനങ്ങളും മനുഷ്യത്വം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അത് മരാഹിന്റെ ദർശനത്താൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. തന്റെ ജനത്തിന്മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആ രണ്ട് ക്രോധങ്ങളും വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യജാതിയുടെ മേലുള്ള ക്രോധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; വീണ്ടുപോയ ആലയത്തെ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ മാത്രമേ അതു രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ.

രണ്ടു ക്രോധങ്ങളും മനുഷ്യ കുലത്തിന്റെ ഉന്നത സ്വഭാവത്തെയും താഴ്ന്ന സ്വഭാവത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആദാമിന്റെ വീഴ്ചയിൽ, അധമ സ്വഭാവം ഉന്നത സ്വഭാവത്തിന്മേൽ ആധിപത്യം ഏറ്റെടുത്തു;

മനുഷ്യർക്കു വായുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉദ്ദേശം, ഉന്നത സ്വഭാവം അധമ സ്വഭാവത്തെ തീവ്രമായി ഭരിക്കണമെന്നതായിരുന്നു. ആദാമിന്റെ വീഴ്ചയിൽ ഉന്നത സ്വഭാവം അധമ സ്വഭാവത്തെ തന്റെ വാഞ്ചനകൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം മറിച്ചു പോയി. ഇതുതന്നെയാണ് ബൈബിളിൽ "പരിവർത്തനം" എന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. പരിവർത്തനം പ്രാപിക്കുക എന്നതാണു ഉന്നത സ്വഭാവം അധമ സ്വഭാവത്തെ തീവ്രമായി ഭരിക്കുന്നതന്റെ സ്ഥാനത്തെ തീവ്രമായി ഭരിക്കുവാനുപദേശം ചെയ്യുക എന്നതു് മറിച്ചിടുക, അഥവാ തലകീഴാക്കുക എന്നർത്ഥമാണ്.

വടക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരായ ആദ്യ കോപം, വീഴ്ചയിൽ ഉന്നത സ്വഭാവത്തെ അധീനമാക്കിയ അധമ സ്വഭാവത്തിനെതിരായ കോപമായിരുന്നു. ആ കോപം ആദ്യം വന്നു; കാരണം ക്രിസ്തു വിമോചനപ്രവർത്തി ആദ്യം ആരംഭിച്ച അതേ സ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ ഏറ്റെടുത്തു, അതിന്റെ ആരംഭം അധമ സ്വഭാവത്തിന്റെ മോഹത്തോടെയായിരുന്നു; അതായത് വിശപ്പാസക്തിയുടെ മോഹം. ക്രിസ്തു തന്റെ പ്രവർത്തി ആരംഭിച്ചത് നാല്പതു ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തോടെയായിരുന്നു.

"രക്ഷയുടെ പദ്ധതിയെ വിജയകരമായി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു, നാശം ആരംഭിച്ച അതേ സ്ഥാനത്തുവെച്ചുതന്നെ മനുഷ്യനെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ക്രിസ്തു അറിഞ്ഞിരുന്നു. ആദാം ഭക്ഷണാസക്തിക്കു വഴങ്ങി വീണു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കേണ്ട തന്റെ ബാധ്യതകളെ മനുഷ്യനിൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു, മനുഷ്യന്റെ ദേഹിക ശീലങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിലൂടെ ക്രിസ്തു തന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. സർഗ്ഗത്തിലെ അധഃപതനവും മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ അധഃക്ഷയവും പ്രധാനമായും വികൃതമായ ഭക്ഷണാസക്തിക്കു വഴങ്ങുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്." Testimonies, volume 3, 486.

രണ്ടാമത്തെ പ്രകോപനം ഉന്നത സ്വഭാവത്തിനെതിരെയായിരുന്നു; ദൈവം തന്റെ നാമം സ്ഥാപിക്കാനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത നഗരമായ യെരൂശലേം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തെക്കൻ രാജ്യത്താൽ അതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന്, ക്രിസ്തു ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രവൃത്തിയും അവൻ ഇപ്പോൾ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയും എസെക്കിയേലിന്റെ രണ്ട് വടികളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

യെഹൊസ്കേലിന്റെ രണ്ട് വടികളും എന്നേക്കും മുമായി ഒരു വടിയായി ചേർക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ പാപം എന്നേക്കും മുമായി നീക്കിക്കളയുന്ന നിയമത്തെയാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുകയാണെന്നു കരുതുന്നതും താഴ്ന്നതുമായ സ്വഭാവങ്ങൾ യുക്തമായ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് തിരിയ്ക്കേണ്ടതുവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും മനുഷ്യ വീണ്ടും സമ്പൂർണ്ണ രാകുകയും ചെയ്യുന്നതു്. പരിവർത്തനം പ്രാപിക്കുക എന്നതു്

അവസ്ഥയിൽ, ആദ്യത്തെ ക്രോഡപ്രകടനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ താഴ്ന്ന സ്വഭാവം, അവസാനത്തെ ക്രോഡപ്രകടനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ ഉയർന്ന സ്വഭാവത്തിന്മേൽ ആധിപത്യം പുലർത്തി. അതുകൊണ്ട്, ആദ്യത്തെ ക്രോഡപ്രകടനം തെക്കൻ രാജ്യത്തിനു മീതെ ഭൗഗോളപരമായി "മുകളിൽ" ഉണ്ടായിരുന്ന വടക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരെയായിരുന്നു.

ദൈവത്വത്തോടും മാനുഷത്വത്തോടും അവയുടെ പരസ്പര ആരംഭങ്ങളിൽ ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മാർഹയും ഖാസോനും എന്ന രണ്ടു ദർശനങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇരുനൂറ്റിരുപത് വർഷങ്ങൾ, ക്രിസ്തു ഒരുലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരത്തോടുകൂടെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാം ഒന്നായി ഒരു കോലിലേക്കു സംഗമിക്കുന്നു. അത് തെക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരായ അവസാന ക്രോഡത്തിന്റെ പ്രവചനം 1844-ലെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രവചനത്തോടു ചേർക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ നിയമം മാനസാന്തരത്തിൽ ഒരു പുതിയ മനസ്സ് നല്കുന്നു, എന്നാൽ പുതിയ ദേഹം (വടക്കൻ രാജ്യം) കണ്ണിറുക്കുന്ന നേരത്തിൽ രണ്ടാം വരവിൽ മാത്രമേ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യം അന്ത്യകാലങ്ങളിലുവരെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ ചരിത്രകാലയളവിൽ പ്രവചനചരിത്രത്തിന്റെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി രണ്ട് രേഖകളെയും അത് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. വാക്യത്തിൽ മുദ്രവെക്കൽ നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തിനുള്ളിൽ തിരിച്ചറിയിക്കുകയും നിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ വന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി ഉള്ള സത്യരേഖകളെ രണ്ടിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തോടു സംഗമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന സത്യം, അറിവിന്റെ മുദ്രവെക്കൽ നീക്കപ്പെടലിന്റെ ഫലത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അത് അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ ദൈവജനത്തിന്റെ ആന്തരിക സത്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ലോകത്തെ അർമഗെദോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന വെളിച്ചം, അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ ദൈവജനത്തിന്റെ ബാഹ്യസത്യമാണ്.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

യഹോവയുടെ വചനം വീണ്ടും എനിക്കുണ്ടായി; അവൻ അരുളിച്ചെയ്തത്: മനുഷ്യ പുത്രാ, നീ ഒരു കോൽ എടുത്തു അതിന്മേൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുക: യെഹൂദാവിന്നും അവനോടുകൂടെിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽക്കു ശിക്ഷയും പിന്നെ മറ്റൊരു കോൽ എടുത്തു അതിന്മേൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുക: യോസേഫിന്നും, എഫ്രയീമിന്റെ കോലിന്നും, അവനോടുകൂടെിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽഗൃഹമൊട്ടാകെക്കുമായി. അവയെ ഒന്നേ ഓടാനു ചേർത്ത ഒരു കോലാക്കുക; അവനിന്റെ

കയ്യു നിൽക്കുന്ന പൂർത്തീകരിക്കും. നിന്റെ ജനത്തു നിലമക്കൾ നിന്നോടു സംസാരിച്ചു: ഇവകൊണ്ടു നിനളോടു ശരിക്കു നിന്നു തുറന്നു നിന്നു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കു യിശയ്യാ? എന്നു ചോദിക്കുന്നവർ, അവരോടു പറയേണ്ടതു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഇതാ, ഞാൻ എഫ്രയീമിന്റെ കയ്യു നിലമുള്ള യോസേഫിന്റെ കോലും അവനോടുകൂടെയിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളെയും എടുത്തു, അതിനെ യെരൂശലേമിന്റെ കോലോടുകൂടെ, അവനോടു ചേർത്തു. അവയെ ഒരു കോലാക്കും; അവ എന്റെ കയ്യു നിൽക്കുന്ന പൂർത്തീകരിക്കും. നീ എഴുതിയിരിക്കുന്ന കോലുകൾ അവരുടെ കണ്ണു നിർമൂലം നിൽനിന്റെ കയ്യു നിൽ ഇരിക്കട്ടെ. അവരോടു പറയുക: യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഇതാ, ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അവർ ചെന്നു പൂർത്തീകരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ നിന്നു പൂർത്തീകരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽമക്കളെ എടുത്തു, അവരെ എല്ലാ ദിക്കിലും കളിയിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തു, അവരുടെ സ്വന്തം ദേശത്തു നിലേക്കു കൊണ്ടു വരും. യിസ്രായേലിന്റെ പർവ്വതങ്ങളെ ഇന്നേ ത്വർത്ത ദേശത്തു നിൽ ഞാൻ അവരെ ഒരു ജാതിയാക്കും; അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു രാജാവു മാത്രം രാജാവായിരിക്കും; അവർ ഇന്നിരണ്ടു ജാതികളായിരിക്കു യിശയ്യാ; രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായി പിന്നെയും ഒരിക്കലും വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. അവർ ഇന്നിതങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളാലും തങ്ങളുടെ മേൽക്കൂർപ്പു വസിക്കുന്നതാലും തങ്ങളുടെ സകല ലംഘനങ്ങളാലും തങ്ങളെ അശുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്തു; അവർ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അവരുടെ സകല വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഞാൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കും; അങ്ങനെ അവർ എന്റെ ജനമായിരിക്കും, ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും. എന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് അവർക്കു രാജാവായിരിക്കും; അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു ഇടയൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കും; അവർ എന്റെ ന്യായങ്ങളിൽ നടന്നു, എന്റെ ചട്ടങ്ങൾ ശുപ്രമാണിച്ചു അവ നടപ്പാക്കും. ഞാൻ എന്റെ ദാസനായ യാക്കോബിന്നു കൊടുത്ത ദേശത്തു നിൽ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ പാർത്ത നിരുന്ന ദേശത്തു നിൽ, അവർ പാർക്കും; അവർ യെരൂശലേമിന്റെ മക്കളും അവരുടെ മക്കളും എന്നേക്കും അതിൽ പാർക്കും; എന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് എന്നേക്കും അവരുടെ പ്രഭുവായിരിക്കും. ഞാൻ അവരോടു സമാധാനത്തു നിന്റെ ഒരു നിയമം ചെയ്യും; അത് അവരോടുള്ള നിത്യ നിയമമായിരിക്കും; ഞാൻ അവരെ സ്ഥാപിച്ചു വർദ്ധിപ്പിക്കും; എന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരം അവരുടെ നടുവിലു എന്നേക്കും സ്ഥാപിക്കും. എന്റെ തിരുനിവാസവും അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും; ആകുന്നതു, ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും, അവർ എന്റെ ജനമായിരിക്കും. എന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരം എന്നേക്കും അവരുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നവർ, യിസ്രായേലിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നവൻ ഞാൻ യഹോവ തന്നെ എന്നു ജാതികൾ അറിയും. യെഹൊസ്കേൽ